

Ultimii naufragiați

Roo locuiește împreună cu Harry Horse și Mandy la o veche fermă din regiunea Scottish Borders. De la apariția cărții *Ultimii urși polari*, a refuzat mai multe oferte ale unor case de film, preferând să-și concentreze atenția asupra iepurilor. Ambiția ei este să dețină unul, până la urmă. În prezent lucrează la prima ei carte, intitulată provizoriu *Iepurii răi*.

Printre titlurile semnate de Harry Horse se numără *The Last Gold Diggers*, cu care a câștigat Medalia de Aur Smarties. Bine-cunoscut caricaturist, a semnat desene cu caracter politic pentru revistele *New Yorker*, *Guardian* și *Sunday Herald*. De fapt, dacă stăm să ne gândim, iepurii n-au jucat un rol important în viața lui.

Poopy este o morsa de jucărie din plastic gri, care locuiește în coșul lui Roo. Nu are hobby-uri, dar îi place să stea la pândă pe scări, așteptând să-i prindă pe oameni pe picior greșit. Aceasta este prima (și sper, ultima) carte în care apare.

Ultimii Naufragiați

sau, cum s-ar spune,
o Relatare a aventurilor unui cățel pe mare

Text și ilustrații de
Harry Horse

Traducere din engleză
de Luminița Gavrilă

Nota Autorului:

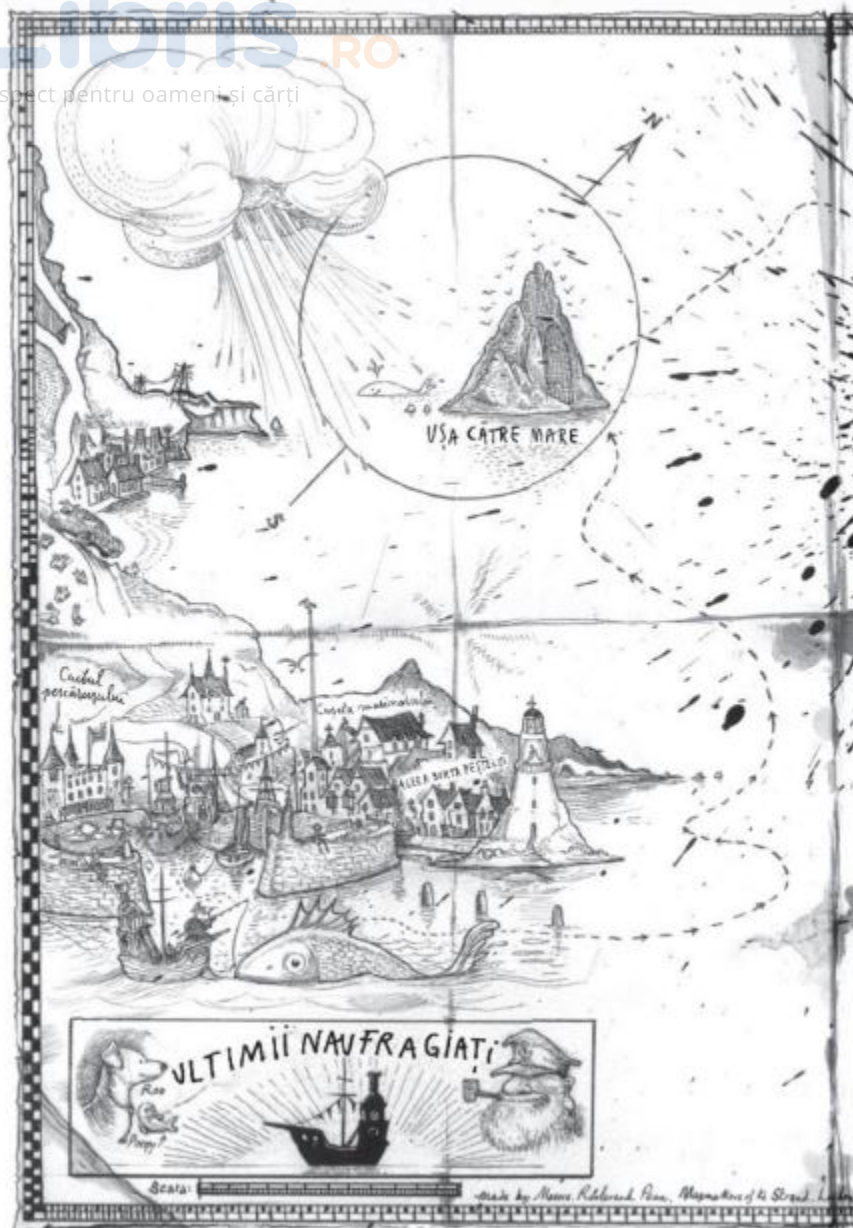
Az dor să precizez că reputația lui Roo nu a fost
afectată în niciun fel de povestea care urmează.
Versiunea mea nu conține fapte ce nu sunt adevărate.
Roo nu se descurcă linie mică pe nimic, mică pe zăpadă
și mică pe mare.

Cred că lucrurile vorbesc de la sine.

Dacă Roo dorește să continue cu versiunea ei,
atunci așa să fie.

scris de: Arthur Grumble
solicitant

semnat de: A.H.

MAREA UITATĂ

Roo a
făcut asta!

Joi, 1 septembrie
Acasă, cu Roo

Dragă Copile,

Roo și cu mine suntem bine. Eu mi-am făcut de lucru prin grădină și Roo m-a ajutat. Nu e chiar genul de câine căruia să-i placă grădinaritul, dacă nu cumva consideri că săpatul de gropi mari în peluză se cheamă ajutor, ceea ce eu nu consider.

Ca să-i distrag atenția și să nu mai sape încă un gropan lângă heleșteu, duminică am dus-o la Expoziția Canină.

Roo a câștigat un trofeu:
Cel Mai Bun Câine de Rasă Necunoscută din categoria ei. Evaluatorul a spus că nu e sigur ce soi de câine e Roo, dar oricum a plăcut-o. Roo a zis că rasa ei este renumită de necunoscută ce e. A dorit să păstreze trofeul în coșul ei, dar eu n-am vrut s-o las.

Poate îl ciobește. Și trebuie să-l dăm inapoi la anul.

Întrebai în ultima scrisoare dacă eu și Roo o să mai plecăm într-o nouă aventură. Într-adevăr, am primit numeroase solicitări din partea unor persoane complet necunoscute, de a conduce expediții peste tot în lume. Una dintre scrisori era de la un ins pe nume Colonelul Parker. Voia ca Roo să conducă o expediție pe Amazon, în căutarea unui oraș pierdut din junglă. A trebuit să-i răspund și să-i spun că Roo nu se descurcă în junglă și că amândoi am ieșit la pensie.

Așadar, pentru mine și Roo s-a dus vremea aventurilor. Nu ne mai trebuie expediții. Și oricum, mama ta nu ar fi de acord. Zice că amândoi suntem prea bătrâni. Eu fac optzeci de ani în vara asta și nici Roo nu e cu mult mai tânără. Are doișpe ani, ceea ce înseamnă că e destul de bătrână pentru un câine. Dar tot mai fugărește iepurii când i se oferă ocazia și niciodată nu lasă măcăleandrul să se așeze pe peluză. Roo are încă un mers vioi și îi place viața.

Și iepurii. Și să sape gropi.

Și să mănânce. Bine că mi-am adus aminte – trebuie să mă duc să-i dau de mâncare. Nimic nu poate interveni între un câine și mâncarea lui.

Au dragoste, Bunicul

P.S. Era să uit. Unchiul Freddie ne-a invitat în Sticlasărată pentru câteva zile. E un locșor superb la malul mării. Vom sta la hotel. O să-ți scriu când ajungem acolo.

Așteptând masa